

Is deze vertaling specifiek bedoeld voor Jehovah's Getuigen?

Nee.

De bovengenoemde vraag is op zich wel begrijpelijk, de Godsnaam wordt immers weergegeven als 'Jehovah'. De reden voor het gebruik van die naam in deze vertaling heeft echter niets te maken met de genoemde religieuze groepering en heeft ook niets te maken met gewenning of gewoonte; het gaat om een puur taaltechnische reden. Die reden staat overigens uitgebreid beschreven in de Verantwoording bij de vertaling.

Uitgangspunt van deze vertaling was wel om zover mogelijk terug te gaan naar de oorsprong. En de vertaling richt zich op Bijbellezers die dat een interessante benadering vinden. 'Terug naar de oorsprong' betekende dat de Godsnaam in ieder geval ook werkelijk als naam diende te worden weergegeven. De substitutie van de Godsnaam door in feite een titel, omschrijving of aanduiding,

dat was voor deze vertaling daarom géén optie – dat is immers een gebruik van ver ná de oorsprong. Kiezen voor de weergave van de naam als een echte naam, betekende echter wel dat er moest worden gekozen; de twee meest gebruikte transliteraties in Nederlandse Bijbelvertalingen zijn 'Jahweh' en 'Jehovah'. Welke transliteratie zou worden gebruikt was aanvankelijk een open vraag. Maar bij de bestudering van de grondtekst dienden zich op een bepaald moment een aantal argumenten aan, die erop lijken te duiden dat de Godsnaam oorspronkelijk niet uit twee, maar uit drie lettergrepen heeft bestaan. Om aan dié argumenten recht te doen werd gekozen voor een transliteratie die ook uit drie lettergrepen bestaat. Dat was de al vele eeuwen bekende transliteratie 'Jehovah'.

Daarmee is overigens beslist niet gezegd, dat dat ook 'e', 'o' en 'a' ook de oorspronkelijk gebruikte klinkers waren - dat is een apart onderwerp dat los staat van het bovenstaande.

Zouden de genoemde aanwijzingen er niét zijn geweest, dan was waarschijnlijk voor 'Jahweh' gekoezen.

Nu er evenwel gekozen is om 'Jehovah' te schrijven, is het duidelijk dat er voor een Jehovah's Getuige in eerste aanleg meteen een grotere vertrouwdheid met de vertaling zal zijn, juist vanwege de herkenbaarheid van de Godsnaam, maar daar is dan ook alles mee gezegd.

Het oogmerk van de vertaling is juist geweest zo onbevooroordeeld mogelijk te vertalen en de oorspronkelijke gedachten zo dicht mogelijk te benaderen. En dat streven diende vorm te krijgen in een vertaling die ook recht zou doen aan het poëtische karakter van de Psalmen. Het is te hopen dat Bijbellezers met een 'open mind' hun weg tot deze vertaling vinden. *Zij* zijn de doelgroep, wat hun persoonlijke overtuiging ook is.

Laatst bijgewerkt: 6 mei 2010